

10 otázek pro... Vítězslava Němčáka

eFocus

Vítězslav Němčák je právníkem Ministerstva spravedlnosti od roku 2011. Dříve působil v legislativním odboru, v současnosti řídí ústavněprávní odbor. Před nástupem na ministerstvo pracoval na stáži na Soudním dvoře EU a také na ambasádě v Paříži. Vedle Fakulty sociálních studií a Právnické fakulty Masarykovy univerzity vystudoval ve Francii také dva jednoleté „Master“ obory srovnávacího práva na univerzitách René Descartes - Paris 5 a Panthéon-Assas - Paris 2.

Kdybyste nebyl právníkem, čím byste byl?

Diplomatem. Po střední škole jsem měl tento plán a ze začátku jsem ho i plnil. Po mé intenzivní přípravě jsem byl přijat na obor mezinárodní vztahy na Fakultě sociálních studií Masarykovy univerzity. Nicméně jsem si podal jen tak mimochodem přihlášku i na brněnskou právnickou fakultu, kam jsem byl rovněž přijat. Nakonec jsem si vybral dráhu právnickou, i když jsem s myšlenkou stát se diplomatem dlouho koketoval.

Proč jste se ale nakonec rozhodl stát se právníkem? A co byste poradil lidem, kteří by rádi vstoupili do právních vod.

Právo mi přirostlo k srdci vlastně až během studií v Paříži. Český způsob výuky práva mi nesešel, a proto mi asi právo nepřipadalo příliš zajímavé. Jiný pohled na právo, v mém případě francouzský, mi otevřel nové obzory a - možná až příliš vzosně řečeno - i krásy práva. Z toho plyne také moje rada pro budoucí právníky: poznávejte jiné přístupy k právu, ideálně v zahraničí, a váš vlastní přístup k němu pak získá nový rozměr.

Jiná země pro výkon právnického povolání?

Pokud bych šel pracovat na delší dobu do zahraničí, tak bych si vybral například Lucembursko. Hlavní město Lucemburk je velmi kosmopolitní a tak se člověk necítí úplně jako cizinec (jelikož většinou tam potkáváte další cizince). Město pak dýchá specifickou atmosférou, kterou bych přirovnal ke skautskému jamboree. Všichni se usmívají a jsou příjemní; snad proto, že je tam každý vlastně na návštěvě.

Nevýhody vašeho povolání?

Nemluvil bych přímo o nevýhodách, ale samozřejmě má zaměstnání ve státní správě mnohá specifika, která mě dohání k šílenství. Opakovaně jsem měl pocit naprostého zmaru, když administrativní procesy zhatí veškerou práci, kterou některému úkolu věnujete. Například jsme několik dní intenzivně sepisovali dlouhé (a podle našeho názoru podstatné) připomínky k právnímu předpisu. Předali jsme je dále k vyřízení, ale nějakým zdržením se nestihly v rámci úřadu schválit a odeslat. Malá chyba „v systému“ zhatila práci celého týmu a zůstala tak pouze v šuplíku.

Jaký byl Váš nejhorší den v práci?

Zatím žádný „nejhorší den“ nebyl. V právnických profesích je podle mě nejhorší, když člověk vyhoří. Dokud ale nechodím na ministerstvo jen kvůli výplatě, tak v tom vidím smysl.

Zážitek z praxe, který Vám nejvíce utkvěl v paměti?

Nejvíc si pamatuji na to, jak mě jako nováčka na ministerstvu poslal náměstek na odbornou

konferenci s tím, že se má hovořit i o tzv. souběhu funkcí (člena statutárního orgánu a zaměstnance ve společnosti), kterému jsem se v práci věnoval. Myslel jsem si, že tam jedu debatu pouze pozorovat. Proto mě vyděsilo, když se ke mně ihned po příjezdu doslova přičítal hlavní organizátor s tím, že co prý potřebuji pro moji prezentaci. Vytřeštil jsem na něj oči a něco zakoktal, ale nebylo mi to nic platné. Program byl daný, a tak jsem musel předstoupit před plný sál. Naštěstí jsem to ustál se ctí.

Největší dosavadní úspěch?

Není žádný jeden konkrétní pracovní úspěch, který bych vyzdvihl. Jsem nicméně rád, že je kvalita mojí práce oceňována natolik, že jsem se například stal členem rozkladové komise ministryně spravedlnosti nebo že jsem zastupoval ministerstvo ve významných orgánech jako je Státní volební komise. Mimo pracovní úspěchy se snažím sbírat i jiné vavříny; například v roce 2013 jsem prošel sítím mnoha kandidátů na prestižní studijní pobyt ve Francii podporovaný francouzským velvyslanectvím nebo jsme společně s mým volejbalovým týmem postoupili do 4. amatérské volejbalové ligy.

Která osobnost symbolizuje spravedlnost?

Mám hrozně rád televizní pohádku s názvem Rozsudky soudce Ooky, což je původně japonský příběh o moudrém a spravedlivém soudci, který vynášel rozsudky v různých rozepřích. Já bych tuto pohádku pouštěl i na přednáškách právnických fakult.

Jak si vyčistit hlavu?

V tomto ohledu volím rozmanité cesty. Často něco podnikáme s přítelkyní nebo relaxuji při volejbale, ale i v hospodě u piva.

Nesplněný sen?

Občas mě napadne, že by bylo úžasné, kdybych se jel na rok učit latinskoamerické tance do Kolumbie.

© EPRAVO.CZ - Sbírka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [10 otázek pro ... Michala Pálinkáse](#)
- [10 otázek pro ... Roberta Matase](#)
- [10 otázek pro ... Michala Kunu](#)
- [10 otázek pro ... Pavla Staňka](#)
- [10 otázek pro ... Barboru Paclíkovou](#)
- [10 otázek pro ... Jana Jiráčka](#)
- [10 otázek pro ... Kateřinu Mikulovou](#)
- [10 otázek pro ... Martina Dančišina](#)
- [10 otázek pro ... Šárku Doležálkovou](#)
- [10 otázek pro ... Miroslava Různara](#)
- [10 otázek pro ... Vojtěcha Hanzala](#)